vzdělání, jež by službu jeho činilo vyšší službou. Stejné nevtiskuje řízení automobilu složená zkouška ráz vyšší služby nekupecké. Z důvodů bezpečnosti musí šofér prokázati, že zná stroj, a dovede s ním jezditi. Odpovědným za svoje výkony je právě tak, jako kočí řídící kočárové koně. Rozdíl je právě jen v tom, že šofér řídí stroj nikoli koně, ale rozdíl ten nemůže dnes, kdy jízda automobilem je nejméně tak obvyklá jako jízda kočárem, stigmatisovati služby šoféra jako služby vyšší než služby kočího. Že tento nevykonává nikdy vyšší služby nekupecké, netřeba pak dokazovati. Opravování a čištění automobilu pak zajisté nelze v žádném případě hodnotiti jako vyšší službu nekupeckou. Činnost ta směřuje jen k tomu, aby automobilu mohlo býti používáno, stejně jako činnost stavitele kočárů, koláře nebo kováře, k tomu, aby mohlo býti použito kočáru. Obojí činnost vyžaduje ovšem jistých znalostí, každá z jiného oboru, ale určité znalosti vyžaduje i každá práce podřízená. Vycházeje z těchto úvah, neshledal nejvyšší správní soud, že by šofér Leštínský konal takovou službu, která by vzhledem na požadavky na něho kladené, ať již ve směru předběžného vzdělání, ať již ve směru jeho zkušenosti a odpovědnosti, nebo ve směru důležitosti a významu jeho činnosti pro závod vybočovala z mezí prací rázu podřízeného.

Nálezy nejv. správního soudu o vynětí zaměstnance podle § 2, odst. 1. bodu 1., pens. zák. ze dne 31. března 1924, č. 4440/23 a ze dne 17. dubna 1924, č. 18362/23.

Podle právního názoru nejv. správního soudu jest zaměstnancem, který ve smyslu § 2, odst. 1, bodu 1, zákona ze dne 5./2. 1920, č. 89 Sb. z. a n., teprve po dokonaném 55. roku věku svého vstupuje po prvé do zaměstnání, zakládajícího pojistnou povinnost nejen ten, kdo n o v ě do zaměstnání takového vstupuje, nýbrž i ten, jehož zaměstnání teprve pozdější normou zákonnou bylo prohlášeno za pensijní povinnost zakládající. I ten, kdo takto po prvé vstupuje do takového zaměstnání teprve po dokonaném 55. roku, je z pojistné povinnosti vyňat. O zaměstnání zakládajícím pojistnou povinnost pensijní lze ovšem mluviti teprve od účinnosti pens. zákona, tedy od 1. ledna 1909, poněvadž před tím povinnost pensijní zákonem stanovena nebyla. V důsledku toho jest každý zaměstnavatel takového z pojistné povinnosti vyňatého zaměstnance povinen odváděti za něho příspěvek podle § 2, odst. 2, cit. zákona.*)

Úrazové a nemocenské pojištění. — Péče o válečné poškozence.

(Sděluje Dr. J i n d ř i c h T u č n ý.)

K § 1 úraz. zákona. Úrazová pojistná povinnost zaměstnanců v kavárně s elektrickým ventilátorem.

Úrazová pojišťovna dělnická pro Čechy v Praze uznala podnik kavárna V. A. v Ž. pojištěním povinným, protože se jedná o živnostenský

---

*) To znamená: Byl-li někdo již před platností pens. zákona z r. 1906, t. j. před 1./1 1909, nebo novely z roku 1914, t. j. před 1./10. 1914, pro své stáří (55 roků) z pojistné povinnosti vyňat, zůstane vyňat i za platnosti nového zákona ze dne 5./2. 1920, jenže zaměstnavatel musí od 1./7. 1920 za něho odváděti (tímto zákonem) nově zavedené zaměstnavatelské příspěvky.